

periode bevilget til Sø- og Rystforvaret ved Kjøbenhavn 1,020,766 Kr., til passive Torpedoer i Farvandet omkring Kjøbenhavn 678,688 Kr. og til Forterne ved Kjøbenhavn 399,303 Kr. Det ærede Medlem har saaledes ialt i dette Tidrum bevilget 2,098,757 Kr. til disse Formaal. (Suel: Jeg har stemt derimod!) Nei, det ærede Medlem tager feil, det ærede Medlem har stemt for det Afkommen, og af dette Belsøb har det ærede Medlem alene ifjor, da Slaget stod om Provisoriet, bevilget 1,499,170 Kr. Disse Tal ville nu komme til at staa i Liden, og der kan da Enhver læse dem og slutte sig til, hvor paalidelige det ærede Medlems Udtalelser ere. — Nu vil jeg angaaende det ærede Medlems Udtalelser om de faste Forter ved Kjøbenhavn sige, at jeg veed ikke, om han kan faae Nogen til at tro, hvad han har sagt. Ja, han kan maaste faae sine Meningsfæller, sine egne Partifæller til at tro det; men vi Andre ere ikke mere enfoldige, end at vi jo nok kunne forstaa, at, naar vi forbedre Skytset, saa at det kan naae omtrent $\frac{1}{2}$ Mil længere end det gamle, saa kan dette ikke nødvendigvis nye faste Forter. Naar vi forbedre de gamle bestaaende faste Forters Skydeevne, saa at de kunne virke langt udenfor den Afstand, hvortil deres Virksomhed nu maa være indskrænket, skulde det saa være nødvendigt at bygge nye fremstudte Værker for paa dem at anbringe nye Kanoner? Nei, Bevillingen af dette Skyts vil gjøre Kravet paa fremstudte Forter ti Gange svagere! Ville vi ikke tage Kanoner, som kunne naae de fjendtlige Skibe i en tilstrækkelig Afstand, maa vi lægge Forter saa langt ud i Farvandet, at vi med de nuværende Kanoner kunne naae de fjendtlige Skibe, saa det turde være logisk og forsvarligt for Enhvers Betragtning, der stemmer for denne Bevilling, hvad vi have tilladt os at sige i Betænkningen, at, i samme Grad som man vil være istand til med disse Kanoner paa de nuværende Forter væsentlig at forhindre et Bombardement paa Kjøbenhavn, i samme Grad støtter denne Bevilling os i vor Modstand mod nye faste Forter. Det er derfor, vi havde Betydningen af denne Bevilling. Vi ville ikke have med dette Lapperi at gjøre, med disse halve eller trediedels Resultater — ifjor vare de halve, iaar skulde de være trediedels — men en samlet Bevilling, som kan opfylde et bestemt militært Formaal, der binder indenfor en vis Grændse, og som har en virkelig Betydning for Forsvaret samtidig med, at den er en Besparelse — henjet nemlig til de betydelig større Omkostninger, der ellers kunde være Tale om — og som støtter os i vor Modstand mod de yderligere langt mere vidtgaaende Fordringer. Det var det One, jeg vilde sige, og jeg har givet det Adresse til det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel), men det gjælder selvfølgelig alle hans Partifæller, der ere saa angst for disse Kanoner.

Ifjor vare de meget villige til at gaa med til den Slags Bevillinger endog ud over denne Grændse, men nu iaar ville de ikke være med, da vi dog ere meget mere beskedne. Dette hører dog med til en Betragtning af den hele Stilling, og det vil komme frem et andet Sted. Jeg har tilbage at lægge et Ord ind imellem det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og det ærede Medlem fra Veire (Hølstien-Ledreborg), og jeg beder der atter det ærede Medlem for Aalborg om at være Vidne, thi han var Medstemmende med det ærede Medlem fra Veire ifjor, og han har en stor Part i denne forbømte Stændæmning, som han nu er saa bange for (Mobsigelse af Suel). Det ærede Medlem kjender ikke denne Sag, men jeg kjender den, fordi den har været forhandlet i Udvalget. Jeg kunde strax mærke, at det ærede Medlem ikke kjendte Sagen, thi ellers havde han ikke povet sig saa langt frem angaaende denne Sag. Det forholder sig nemlig saaledes, at der forelaa Forslag om Bevilling paa 300,000 Kr., der indbefattede to Stændæmninger, af hvilke de 150,000 Kr. skulde bevilges i Finantsaaret 1878—79, og et Overslag af 21de August 1877 fulgte med, gaaende ud paa, at disse 2 Stændæmninger skulde anlægges, saaledes som det tidligere var blevet anbefalet, med et Mellemrum af 20 Fod ud til 24 Fods Kurven. Det var ifjor, at dette blev forelagt i Udvalget. Ved 2den Behandling af Finantsloven modsatte Flertallet sig denne Bevilling, men ved 3die Behandling saae Sagen helt anderledes ud, da gif man ind paa Forslaget, og da var det alene mig, der stod paa den anden Side. Det ærede Medlem fra Randers (Bønløffe) har sine svage Sider, han har i Reglen nogle ømme Punkter, paa hvilke han finder sig i Afstand fra sine Benner, og han var hele Tiden med paa dette Punkt ifjor. Flertallet havde indstillet til 2den Behandling, at der skulde gives den sædvanlige Bevilling paa 120,000 Kr. til Søminer, og da blev Sagen behandlet og vedtagen paa det Grundlag, at vi skulde negte de øvrige 180,000 Kr. Der reiste sig meget stærke Indvendinger derimod, navnlig fra det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), idet han sagde, at vi derved strøg de meget nødvendige Stændæmninger. Dertil svarede det ærede Medlem fra Veire (Hølstien-Ledreborg) som var Ordfører, at Stændæmningen var et Stykke Forsvarsplan — det var en 2den Behandling — den var et permanent Værk, og om den skulde ligge der, var ogsaa tvivlsomt. Hvis vi, sagde han, overhoved ville blive ved at fastholde Tanken om Kjøbenhavns Forsvar mod Søfiden, hvad jeg ikke kan vide, saa vil det ogsaa være rimeligt, at man bliver ved at gaa den Vej at bygge Stændæmninger i Forbindelse med Torpedoer. Dette er saaledes et Punkt, der præjudicerer vor Forsvarsplan. Det var ved 2den